fatione mihi sumpseram: at quum res altioris indaginis sit ac potissimum ea quaestionis pars, quae in sermonis atque verborum proprietate scrutanda versatur, longinquiorem requirat operam, libelli jam dudum typis expressi editionem haud diutius morari atque illa peculiari commentationi tractanda reservare constitui, hoc loco nulla potius, quam manca daturus.

De Çringâratilaka, quod eidem poetae vulgo tribui solet (Wils. praef. ad Megh. p. VI.), res facile dijudicari potest. Castum enim atque rerum plenum dicendi genus, quo Kâlidâsas usus est, nil commune habet cum redundanti illa et effusa orationis luxuria, quod certissimum aevi recentioris indicium est, quamque per totum carmen observare licet. Huc pertinent पचपउातप 9, दामनिकर 10, चतुरङ्गाल 4, समयवेला 6, वाला नवयोच्या 11, सुरतव्यापारकेलिश्रम 14, स्तब्धी विवेकरहितः 21, alia. Apud Kâlidâsam contra nusquam aut rarissime vocabulum invenitur, quod non consulto et cogitate positum sit.

De hujus editionis ratione haec accipe. Ad Meghadûtae verba quam maxime fieri potuit castiganda praeter V. Cl. Wilsonis editionem omnibus notam (W) usus sum duobus bibliothecae Regiae Parisinae codicibus, altero (D) devanagaricis, (Dev. 44 cf. Catal. Hamilt. p. 28), altero (B) Bengalicis (Beng. 172 ibid. p. 94) literis, utroque satis negligenter scripto. Tertius enim qui in Catalogo Hamiltoniano pag. 80 recensetur codex, falso huc relatus est, neque unquam plures quam duos istos bibliotheca possedit. Codicis Havniensis (H), qui itidem scriptura Bengalica ac parum accurate exara-